कालो ह्यदृश्यो नृप विप्रकोपाद्दिदर्शयन् कर्णवधं ब्रुवाणः। भूमिस्तु चक्रं ग्रसतीत्यवोचत् कर्णस्य तस्मिन् वधकाल आगते।
ततस्तदस्त्रं मनसः प्रनष्टं यद्भार्गवोऽस्मै प्रददौ महात्मा। वामं चक्रं ग्रसते मेदिनी स्म प्राप्ते तस्मिन् वधकाले नृवीर। ४७९०
ततो रथो घूर्णितवान्नरेन्द्र शापात्तदा ब्राह्मणसत्तमस्य। ततश्चक्रमपतत्तस्य भूमौ स विह्वलः समरे सूतपुत्रः।
सवैदिकश्चैत्य इवातिमात्रः सुपुष्पितो भूमितले निमग्नः। घूर्णे रथे ब्राह्मणस्याभिशापाद्रामादुपात्ते त्वविभाति चास्त्रे।
छिन्ने शरे सर्पमुखे च घोरे पार्थेन तस्मिन् विषसाद कर्णः। अस्मृत्यमाणो व्यसनानि तानि हस्तौ विधुन्वन् सविगर्हमाणः।
धर्मप्रधानं किल पाति धर्म इत्यब्रुवन् धर्मविदः सदैव। वयञ्च धर्मे प्रयताम नित्यं यथाबलं शक्तियथा श्रुतञ्च।
स चापि निघ्नाति न पाति भक्तान् मन्ये न नित्यं परिपाति धर्मः। एवं ब्रुवन् प्रस्खलिताश्वसूतो विचाल्यमानोऽर्जुनवा
णपातैः। ४७९५
मर्मभिघाताच्छिथिलः क्रियासु पुनः पुनर्धर्ममसौ जगर्ह।
ततः शरैर्भीमतरैरविध्यत्त्रिभिराहवे। हस्ते कृष्णं तथा पार्थमभ्यविध्यच्च सप्तभिः।
ततोऽर्जुनः सप्तदश तीक्ष्णवेगानजिह्मगान्। इन्द्राशनिसमान् घोरानसृजत् पावकोपमान्।
निर्भिद्य ते भीमवेगा ह्यपतन् पृथिवीतले। कम्पितात्मा ततः कर्णः शक्त्या चेष्टामदर्शयत्।
बलेनाथ स संस्तभ्य ब्रह्मास्त्रं समुदैरयत्। ऐन्द्रं ततोऽर्जुनश्चापि तं दृष्ट्वाऽभ्युपमन्त्रयत्। ४७९०
गाण्डीवं ज्याञ्च बाणांश्च सोऽनुमन्त्र्य परन्तपः। व्यसृजच्छरवर्षाणि वर्षाणीव पुरन्दरः।
ततस्तेजोमया बाणा रथात् पार्थस्य निःसृताः। प्रादुरासन्महावीर्याः कर्णस्य रथमन्तिकात्।
तान् कर्णस्त्वग्रतो न्यस्तान् मोघांश्चक्रे महारथः। ततोऽब्रवीद्वृष्णिवीरस्तस्मिन्नस्त्रे विनाशिते।
विसृजास्त्रं परं पार्थ राधेयो ग्रसते शरान्। ततो ब्रह्मास्त्रमत्युग्रं संमन्त्र्य समयोजयत्।
छादयित्वा ततो बाणैः कर्णं प्रत्यस्यदर्जुनः। ततः कर्णः शितैर्बाणैर्ज्यां चिच्छेद सुतेजनैः। ४७९५
द्वितीयाञ्च तृतीयाञ्च चतुर्थीं पञ्चमीन्तथा। षष्ठीमथास्य चिच्छेद सप्तमीञ्च तथाऽष्टमीं।
नवमीं दशमीञ्चास्य तथैवैकादशीं वृषः। ज्याशतं शतसन्धानः स कर्णो नावबुध्यते।
ततो ज्यां विनिधायान्यामभिमन्त्र्य च पाण्डवः। शरैरवाकिरत् कर्णं दीप्यमानैरिवाहिभिः।
तस्य ज्याच्छेदनं कर्णो ज्यावधानञ्च संयुगे। नान्वबुध्यत शीघ्रत्वात्तदद्भुतमिवाभवत्।
अस्त्रैरस्त्राणि राधेयः प्राहणत् सव्यसाचिनः। चक्रे चाप्यधिकं पार्थात् स्ववीर्यमतिदर्शयन्। ४७९०
ततः कृष्णोऽर्जुनं दृष्ट्वा कर्णास्त्रेण च पीडितं। अभ्यसेत्यब्रवीत् पार्थमातिष्ठास्त्रं व्रजेति च।
ततोऽग्निसदृशं घोरं शरं सर्पविषोपमं। अश्मसारमयं दिव्यमभिमन्त्र्य परन्तपः।
रौद्रमस्त्रं समाधाय चेप्सुकामः किरीटवान्। ततोऽग्रसन्मही चक्रं राधेयस्य तदा नृप।
ततोऽवतीर्य राधेयो रथादाशु समुद्यतः। चक्रं भुजाभ्यामालम्ब्य समुत्क्षेप्तुमियेष सः।
सप्तद्वीपा वसुमती सशैलवनकानना। गीर्णचक्रा समुत्क्षिप्ता कर्णेन चतुरङ्गुलं। ४७९५
ग्रस्तचक्रस्तु राधेयः क्रोधादश्रूण्यवर्त्तयत्। अर्जुनं वीक्ष्य संरब्धमिदं वचनमब्रवीत्।
भो भो पार्थ महेष्वास मुहूर्त्तं परिपालय। यावच्चक्रमिदं ग्रस्तमुद्धरामि महीतलात्।